

A TARTALOMBÓL

- Mit adhatnék én
- Alapítványi beszámoló
- Az ember addig él, míg emlékeznek rá
- Miért ártalmas a napsugárzás?
- Figyelemfelhívás a megelőzés értelmében
- A Viczián Eszter-díj díjazottai
- Idézetek
- Rendszeres mozgás vagy mozgásszegény életmód - melyiket válasszuk?
- Pünkösöd - Úrnapja
- Versek, prózák
- Tisztelt Sportbarátok!
- Egy kis focinosztalgia
- Könyvajánló

BÜCSÚ AZ IGAZGATÓTÓL

Megható pillanata volt az évzárónak, mikor Rakonczay Rebeka, az elsősök, és minden diák nevében, vessel búcsúzott el az igazgató nénitől.

Kedves Igazgató néni!

Összegyűltünk eme napon, apraja és nagyja is, hogy köszöntsünk és számba vegyük velünk töltött napjaid!

Majd 40 éve megjelentél, e munkára jelentkeztél. s az eltelt évek alatt sokat láttak eme falak!

A munkádban jól helytálltál, nagy szorgalommal dolgoztál, vigasztaltál, szeretgetté, a bajban mindig segítettél!

Kívánjuk, hogy legyél boldog, erőben, egészségben, ragyogjon a napocska rád egész életedben!

Magyarné Gelencsér Edit

ÖN KIADVÁNYUNK MEGVÁSÁRLÁSÁVAL EGYESÜLETÜNKET TÁMOGATJA, S ÍGY LEHETŐSÉGET BIZTOSÍT, HOGY A JÖVŐBEN IS MEGJELENHESSEN LAPUNK.

KÖSZÖNJÜK!

A GYEREKEK VOLTAK A LEGFONTOSABBAK

Bizonyára arról már sokan értesültek, iskolánk igazgatónője, Kati néni is elbálgott az idén a nyolcadikos diákokkal, nyugdíjba vonul. Ezúton szeretnék köszönetet mondani neki szülő társaim nevében is azért a sok-sok emberségért, szeretetért, ami a munkáját jellemezte. Én, személy szerint, szülőként 10 éve ismerem, amióta gyerekeim elkezdtek az általános iskolai tanulmányaikat. Matematika tanárként és iskola igazgatóként is mindig a gyerekek voltak a legfontosabbak, minden iskolai rendezvényt úgy szervezett, hogy nekik a legjobb legyen. Szívesen vette ki a részét bármilyen munkában, gondolok itt a bálak utáni mosogatástól kezdve, az adventi készülődések munkálatain át, a játszótér rendezéséig. Úgy gondolom a gyerekek is szerették, tisztelték úgy is, mint tanárnőt és úgy is, mint igazgatónőt. Tudjuk, hogy nem örökre búcsúzik, hiszen itt marad kis falunkban, de biztosan nagyon fog hiányozni szeptemberben, amikor gyerekeink ismét elkezdik az iskolát, reméljük, hogy azért sokszor meglátogatja majd őket.

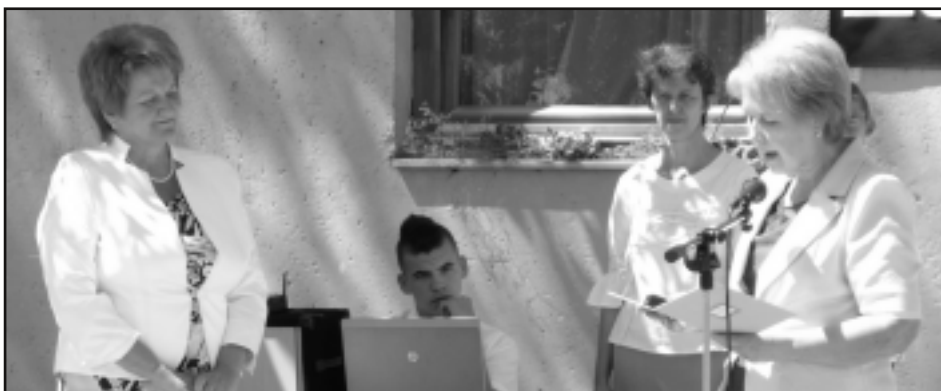
Kati Néni! Kívánunk nagyon hosszú, boldog nyugdíjas éveket, legyen sok-sok öröme gyermekei és unokái körében!

Elmúlik, mint száz más pillanat

S tudjuk mégis múlhatatlan,

Mert szívek őrzik, nem szavak. (Végh György)

Andoné Perényi Zsuzsanna

Cseh-Szakál Jánosné az Emberi Erőforrás Minisztérium **Pedagógus Szolgálati**

Emlékérem kitüntetését vehette át Pálinkó Gyulánétól.

A ballagó nyolcadikosok: Szabó Anita, Cseke Andrea, Bujdosó Istvánné osztályfőnök, Jenei Mária, Madácsi István, Seres Vivien, Andó Zsófia, Hordós Eliza, Cseh-Szakál Jánosné igazgató., Bozó Ramóna, Tóth Viktória, Ilyés Kinga, Körber Zoltán.

MIT ADHATNÉK ÉN?**Tanártársak emlékeznek**

Iskolánk igazgatónője, mindenki Kati néni: nyugdíjba vonulsz.

Munkádhoz, életedhez méltóan már sokan búcsúztattak. Nem akarom őket ismételni, bár nagyon jó volt hallani, ahogy kiemelték a belőled áradó szeretetet, a mindig türelmes, odaadó embert, sikeres munkádat. Én is nagyon sok segítséget kaptam Tőled.

Most én szeretnék néhány gondolattal segítséget adni nyugdíjas éveid megkezdéséhez:

-Örülj annak, hogy sok-sok időhiány miatt félretett könyvet tudsz majd elolvasni!

-Ezután az ünnepek előtti készülődést időben befejezheted.

-A nagytakarítást eloszthatod több napra.

-Sokkal több idő jut saját gyerekeidre, családodra, barátaidra.

-Gondtalanul dolgozathatsz a kertben s hűsölhetsz az árnyékot adó fa alatt.

-Megtudod milyen madárcsicsergésre, s nem a vekker hangjára ébredni.

Szóval van élet az iskolán kívül is!

Sok szeretettel kívánok boldog, vidám, derűs nyugdíjas éveket:

Toma Zsoltné kollégád és barátőd

Kati mindig megtalálta az egyensúlyt a racionális gondolkodás és az érzelmek között. Munkáját, életét rendkívül tudatosan tervezte, szervezte, végezte, de soha nem hagyta figyelmen kívül az embert. Talán ezért is értett annyira a gyerekek nyelvén, mert el tudta fogadni gyengeségeiket. Nem megváltoztatni akart, hanem lehetőségeket mutatott.

Gondtalan, értékes nyugdíjas éveket kívánok:

Balog Istvánné Klári

"Nagyon nehéz "dióhéjban" összefoglalni, hogy mit jelentett számomra leköszönő igazgatónőnk, Kati néni....Az ő személye ugyanis a Gondviselés rendelése által jóval több szállal szövődött az életembe, mint a legtöbb kollégáméba....10 éves voltam, amikor a szüleim- nagy fájdalmamra- elváltak, és így kerültünk óvónő anyukám által pedagógus-szolgálati lakásba, Kati néniék szomszédságába. Tulajdonképpen egyetlen fal választotta el a két lakást egymástól, olyan szoros közelségben éltünk közel 9 éven át egymás mellett.

Fogalmazhatjuk úgy kissé líraian: egymás életének voltunk a tanúi! Tudtunk egymás örömeiről, fájdalmairól, megpróbáltatásairól, és természetesen igyekeztünk kölcsönösen megosztani, ill. segíteni elhordozni mindezeket. Nyilvánvalóan nem mi, a "forrófejű" és könnyen szélsőségekbe eső amolyan "tipikus kamaszlányok" a sokszorosan megpróbált, időnként gigászi küzdelmeket folytató családanycsapat, majd tragikus módon özvegyasszonyát :Kati néniét - ebben talán édesanyánk tudott segíteni, mert mi ekkor még igazán megérteni sem tudtuk életkorunk miatt a "felnöttes" problémákat.

Most, hosszú évek távlatából látom egyre inkább, hogy amikor Ő még "csak" szaktanári megbízatásban dolgozott, a családján belül-kívülállók által ismeretlenül - a hétköznapi valóságos HÖSE volt! Engedjék meg a Kedves Olvasók, hogy itt ragadjam meg az alkalmat, hogy leírjam, milyen mélységes szomorúsággal tölt el a mindennapokban, hogy miközben bizonyos képességeikért, érdemeikért kitüntetünk embereket - aminek nem vonom kétségbe adott esetben a jogosságát -, ugyanakkor észrevétlenül maradnak tömegek, akik egyetlen panaszzó, zúgolódás, ill. az elismerés legcsekélyebb elvárása nélkül hordják sokszor emberfeletti testi-lelki terheit egy életen át, mígnem feledésbe merülve eltűnnek az élők sorából.

Azt hiszem, én már akkor "ízlelőt" kaptam Kati néni - talán éppen a próbáiban kikristályosodott - empatikus éleslátásáról, amikor "útkereső", sokszor lázadó kamaszként sokszor megoszthattuk vele gyötrő kérdéseinket, problémáinkat, és mindig tudott, és adott is készségesen segítő tanácsokat saját gazdag élettapasztalatai által. Értékes jellemvonása volt már akkor is - ami nélkülözhetetlen volt ahhoz, hogy jó vezetővé váljék -, hogy mindannyiunkat úgy fogadott el, amilyenek voltunk. Az igazi SZERETET egyik legfontosabb jellemzője éppen a másság elfogadása! Bizonyos vagyok benne, hogy kollégaként és igazgatóként ez volt eredményességének egyik legfőbb titka: hisz egy tantestület tagjai személyiségükben még sokkal jobban különböznek egymástól, mint ugyanazon anya gyermekei (pedig azok is nagyon-nagyon különbözőek lehetnek!) és arra vállalkozni, hogy ennyi eltérő gondolkodású és értékrendű ember között hidat építsen

valaki, sőt együttműködő közösséget kovácsoljon belőlük - rendkívül nehéz feladat lehet! Kati néni ezt vállalta fel, és véleményem szerint: sikeresen! Ehhez nemcsak jó szervezőképesség, hanem mindenkifelett megfelelően érzékeny lelkület szükségeltetik. Annak a szemléletnek a mindennapi alkalmazása, hogy ne azt lássa egy emberben, amilyen most, hanem amilyené válhat. Ezt a Tőle áradó bizodalmat mindig is éreztük, és ez tényleg nélkülözhetetlen volt ahhoz, hogy fejlődhessünk, megújulhassunk, ami tanítóknál, tanároknál elengedhetetlenül fontos napról-napra...

Kati néni - minden már nyugdíjba vonult, volt tanárommal együtt - életem egy feledhetetlenül gazdag szakaszának, iskoláskoromnak, "messze ringó gyermekkorom" tündérekorszakának szerves része, és most úgy érzem, mint minden nyugdíjas-búcsúztatáskor, hogy Ő is elvitt egy darabot a szívemből!

Ezúton köszönök Neki mindent, mindent, és kívánom, hogy nagyon sok vizontszeretet övezze nagycsaládjá és embertársai részéről a továbbiakban is, bearanyozva ezzel a jól megérdemelt nyugdíjas-éveit!

Anka Zoltánné

Szeretnék a következőkben pár gondolattal megemlékezni iskolánk igazgatójáról, Kati néniéről. Kis gyerekkorom óta ismerem őt. A férje a szüleim jó barátja volt, sokat dolgozott nálunk és ezáltal Kati néni is közelebb került hozzánk. Kedves egyénisége, már akkor szimpatikus volt. Amikor felsős lettem, 3 évig volt a matematika illetve kémia tanárom. Nagy türelemmel, lelkesen és kedvesen tanította ezeket a nehéz tárgyakat. A gyes miatt azonban már nyolcadikban nem ő tanított. Azután középiskolás lettem, de továbbra is jártam hozzá különórákra és nagyon sokat segített nekem a matematika megértésében. Szerettem hozzá járni, mert mindent meg lehetett vele beszélni. Nyitott, segítőkész volt. Később abban a szerencsében volt részem, hogy egy évig kollégája lehettem, majd a főiskola elvégzése után, mint igazgató szavazott nekem bizalmat. Én ezt mindig igyekeztem megszolgálni. Sok mindenre megtanított és sokat segített nekem. Mi mindent tanultam tőle? megtanította nekem, hogy

Folytatás a 3. oldalon.

Folytatás a 2. oldalról.

nagyon fontos távlatokban gondolkodni, empatikusnak lenni, higgadtságot, türelmet, jó kedvet, optimizmust tanultam tőle. Segítette és támogatta szakmai továbbképzéseimet. Minden gondomban, problémámban megpróbált segíteni. Azt hiszem a köztünk lévő szimpátia annak is köszönhető, hogy nagyon hasonlít természetben az édesanyámra, így egy kicsit talán fiának kezelt, ami nekem nagyon jól esett és kellett is. Ő nekem biztonságot adott és elszomorít, hogy nyugdíjba megy. Tudom, hogy ez az élet rendje, de nagyon fog nekem és azt hiszem, minden kollégámnak hiányozni.

Kedves Kati néni! Ha olvasod ezt a kis rövid visszaemlékezést, remélem, örül a szíved, mert ahogy Nagy László mondja:

„Elmúlt, mint száz más pillanat,
De mi tudjuk: mégis múlhatatlan
Mert szívek őrzik, nem szavak.”
Mindent köszönök Neked:

Dezső Győző

Kedves Igazgató Asszony!

Nehéz elfogultság nélkül szavakat találni egy olyan pillanatban, amikor valaki több évtizedes közös munkálkodás után mond búcsút egy olyan közösségnek, amelynek elválaszthatatlan része, meghatározó egyénisége volt.

Cseh-Szakál Jánosné, mindenki Kati nénije igazi pedagógusa, felelős vezető egyénisége volt nem csak a soltszentimrei általános iskolának, hanem Soltszentimre községnek is.

Szigorú, önmagával és másokkal szemben is igényes, következetes tanárnaként ismerték meg diákjai és kollégái. Munkáját a magas színvonalú szakmai tudás, alaposság, pontosság jellemezte.

Vezetői munkájában bátran támaszko-

KEDVES OLVASÓK! **TISZTELT TÁMOGATÓINK!**

Ismét eltelt egy tanév, s ilyenkor a kuratórium tagjaival mindig számot vetünk arról, vajon sikerült-e a tervezett céljainkat megvalósítani, a kellő időben, és módon hatékonyan segíteni, a diákjaink számára maradandó élményt nyújtani?

Évről- évre tapasztaljuk, egyre több a rászoruló gyermek, aki segítségünk nélkül nem tudna részt venni egy-egy iskolai programon, kiránduláson.

A Soltszentimrei Általános Iskoláért Alapítvány a 2011/ 2012-es tanévben is a fentieket szem előtt tartva végezte munkáját, igyekezve a helyi diákokat mind a tanulmányaikban, mind a sport és szabadidős tevékenységeikben ösztönözni, támogatni!

Ezúton köszönjük meg Tisztelt Támogatóinknak a számunkra felajánlott 1%-okat és az iskolából bevételét, mely lehetővé tette, hogy segíthetünk!

Munkánk során örömmel látjuk, milyen sokoldalú, kreatív gyerekek gazdagítják közösségünket, akik egy kis iránymutatással igazán maradandót, egyedül képesek alkotni! Az idei tanév lehetőséget adott számukra, hogy vers- és farsangi rigmusok írásában, bábkészítésben mérjék össze tudásukat, majd egy szakmai zsűri véleménye alapján a legügyesebbek tárgyjutalomban részesülhettek. A

dott nevelőtestülete szakmai tudására, innovatív képességére, mert tudta, céljait csak velük együtt tudja megvalósítani. Munkatársainak megértő, következetes vezetője volt. A munka mellett gondoskodott a nevelőtestület egységgé kovácsolásáról, szakmai fejlődéséről is.

Építő jellegű kapcsolatot épített ki a szülőkkel, akik mindvégig támogatták szakmai elképzeléseit. Biztosak voltak abban, hogy mint tanárra, osztályfőnökre, iskolavezetőre nyugodtan bízhatják féltett kincsüket, gyermeküket, itt jó kezekben lesznek. Támogatásukkal sok-sok közös rendezvény valósult meg az iskolában.

Az iskola az ő vezetésével az elmúlt 5 évben új szakmai programokat valósított meg, a tagiskola kistérségi tanulmányi versenyeket szervezett, közös szakmai programokon, versenyeken vettek részt.

A búcsúzáskor felvillanó emlékek sora egy gazdag szakmai életút képét

Gyermeknap alkalmából az alsó tagozatosok a Fővárosi Nagycirkusz színvonalas előadását tekinthették meg, míg a felsősök Pécsre utazhattak. A belépőjegyeket alapítványunk fedezte, a buszkiöltés finanszírozását a Szülői Munkaközösség vállalta, köszönjük együttműködésüket!

A német szakkörösök bécsi útját is szívesen támogattuk, ahol 4 szorgalmas ballagó diákunk élő, anyanyelvi környezetben is gyakorolhatta a 8 év alatt megszerzett tudását! A Ballagás és a Tanévzáró ünnepélyünk pedig igazán méltó alkalom volt arra, hogy dicséretben és jutalomban részesítsük azokat a 4. és 8.o-os diákokat, akik az itt eltöltött évek alatt a tartósan kimagasló tanulmányi, közösségi és sport munkájukért kivívták a tantestület és a kuratórium elismerését.

A kuratórium munkáját a kezdetektől segítette iskolánk igazgatója, Cseh-Szakál Jánosné, Kati néni is. Jó tanácsokkal, hasznos ötletekkel és tiszta szívvel szolgálta a gyerekek javát, mindvégig szem előtt tartva azokat, akik valóban rászorultak a segítségünkre! Bízunk abban, hogy nyugdíjba vonulása után is számíthatunk munkájára és jelenlétével továbbra is megtisztelti, támogatja alapítványunk működését!

A kuratórium és a gyerekek nevében szeretném megköszönni áldozatos munkáját:

Magyarné Gelencsér Edit elnök

jeleníti meg előttünk, amely nem volt mentes az átszervezésektől, változásoktól sem. Vezetői pályafutása során mindig nagy szakmai bizottsággal igazodott el a rendeletek, törvények néha átláthatatlan rendszerében, hasznos segítséget tudott nyújtani munkatársainak.

A töredékes és igen hiányos méltatásom befejező mondatai legyenek a köszöneti. Köszönöm igazgató asszonynak, hogy együtt dolgozhatunk, köszönöm megfontolt, az iskola érdekeit szem előtt tartó munkádat. Kívánom, hogy a hosszú, eredményes munkával töltött életút után a következő évtizedek a család, az unokák körében a pihenést hozzák számodra. Hadd fejezzem ki az intézmény köszönetét mindazért, amit a soltszentimrei Általános Iskoláért tettél, életedért, melyet odaajándékoztál az oktatásnak.

*Pálinkó Gyuláné
a KTKT főigazgatója*

AZ EMBER EDDIG ÉL, MÍG EMLÉKEZNEK RÁ

20 év nagy idő. Főleg egy anyának – egy szem leánya nélkül. A sors, az a gyakran emlegetett, másképp rendezte az életet. Ő csak túrt, túrt, s Eszter lelki megnyugvását keresve, díjat alapított az ő emlékére. Itt, Soltszentimrén, szűkebb hazájában, mely bölcsője, s majdan sírja is lesz.

A díjalapításról, Eszterről, az ő emlékezetéről kérdezem az édesanyát, **Vicziáné Gelencsér Máriát**. Tartsanak, kérem, velem!

Egy szülőnek hatalmas tragédia gyermeke elvesztése, egy anyára nézve ez hatványozottan igaz. Hogyan tudta feldolgozni?

Hosszú volt nagyon. Elsődlegesen a munka segített. A vállalkozásomat nem adtam fel, dolgoztam. Az ideggyógyász le akart százalékolni, de nem engedtem. Nem akartam otthon ülni, és várni a postást a nyugdíjjal. A családot sem hagyhattam. Ott volt anyám, testvérem. Rájuk is tekintettel kellett lennem.

Volt akkoriban egy álmom. Kollégiumba mentem meglátogatni Esztert. Olyan volt az egész, mintha vízbe lépkedtünk volna. Jött Eszter, én kérdeztem tőle: mi ez? Azt mondta erre ő: ez a boldogság.

Milyen megfontolás vezetett a Viczián Eszter-díj megalapításához?

Minden évben elmondom a díj átadásakor: egy anyának legnagyobb ajándék a gyermek. Megpróbálja a legjobbra, önállóságra nevelni. Mivel az én kislányom elment, ezt már nem tudom megadni neki.

Törtem a fejem, hogyan őrizhetném meg az emlékét. Ekkor találtam ki, hogy egy emlékdíjat alapítok. Minden évben egy arra alkalmas 8. osztályos diákot megjutalmazok a díjjal, hisz a gyerekek bennünk, általunk élnek. És egy ember eddig él, míg emlékeznek rá.

Azt hiszem, most már a gyümölcs kezd beérni. Minden diák előre köszön, a szeretetüket érzem. A kislányom helyett lett száz és száz gyermekem a faluban.

Soltszentimre kis falu. Nem féltél, hogy a díjjal, illetve annak odaítélésével személyeskedést, s emiatt felháborodást indítasz el?

Engem teljes egészében a jó szándék

vezérelt. Hogy a szóbeszédeket kivédjem, az alapító okiratban leírtam, hogy nem kívánok részt venni az adomány odaítélésében. A díjazottnak nem feltétlen kell jó tanulónak lenni. A közösségért dolgozzon. A lényeg: megérdemli-e a gyerek, vagy sem.

Tehát nem kívántál beleszólni a díj odaítélésébe?

Mint már mondtam, nem. Döntsenek a tanárok, és a szülői munkaközösség. Ők jobban rálátnak a gyerekekre. A döntéshozók egyébként azt is bevezették, hogy a végzős diák is szavazhassanak. Egy valamibe azonban nem engedek beleszólni, s ez a különdíj. Erről én döntök, de ezt nem minden évben kapják. Ennek pénzüsszege kevesebb, mint a Viczián Eszter-díjé, de ez így is van jól.

Hogy érzed, rangja van a díjnak?

Igen. Versenyeznek érte a diákok. Bár, csak nyolcadikban tudatosul, hogy most közülük kerül ki a díjazott. Egy példát hadd mondjak. Híre ment a kiskőrösi gimnáziumban, hogy a Batiz Bálint kapott ilyen díjat. Erre a Bálintnak osztályfőnöki órán kellett beszámolnia az egészről. Úgy érzem, bizonyos fokú tiszteletet kapnak azok a gyerekek, akik megkapták a díjat.

Milyen visszajelzéseket kaptál a díjazottaktól?

Sokféle volt. Eljöttek lányok, és kicsit elbeszélgettünk. Volt olyan, aki meghívott ballagási ebédre. Virágot az adományozáskor mindig kapok, amit kiviszek a temetőbe. Egyébként az alapító okiratban az van, hogy a díj halálomig jár. Ehhez tartom is magam.

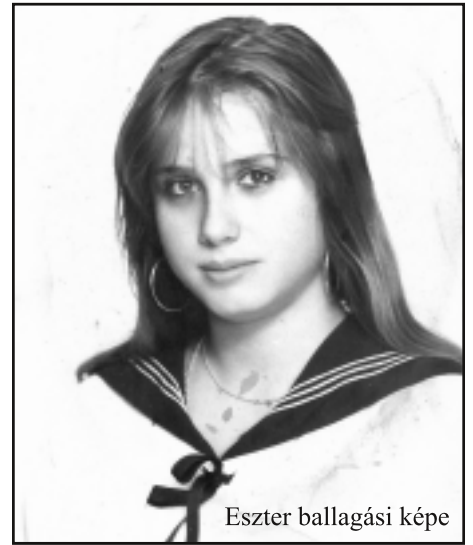
Húsz éve, hogy Eszter meghalt. Mit üzennél az ő tragédiájával a mai fiataloknak?

Eszter halála teljesen az ő hibáján kívül történt. Fülöpszállásra biciklizett barátnőjével, Évával. Délután volt. Nosza Imre itt ünnepelte születésnapját a kocsmába. Ment hazafelé és elcsapta a lányt. Azt gondolom, aki jogosítvány nélkül, ittasan volán mögé ül, az potenciális gyilkos. Erre felhívom a szülők figyelmét is. A gyerekeknek pedig azt üzenem, legyenek jók, fogadjanak szót, kerüljék az italt és a kábítószert. A felnőttek pedig jobban vigyázzanak a gyerekeikre.

Mi az, ami ennyi év távlatából is

elevenen él Eszterrel kapcsolatban benned?

Az egész lénye. Nincs olyan mozzanata a 17 évnek, mely ne úgy játszódna le előttem, mint egy film. Ő velem van. Szívemben, lelkemben ő itt van.

Eszter ballagási képe

Végezetül, mi az az örömteli pillanat, ami meghatározó volt a kapcsolatokban?

Nagyon sokat tudnék mondani.

Első évben, amikor ott maradt a kollégiumban, volt egy szülői értekezlet. Ezen azt mondta az osztályfőnök: szeretné, ha az Eszter anyukája maradna egy kicsit. Te jó ég, mit csinált ez a lány – gondoltam. Az osztályfőnök megkérdezte: milyen családban él a gyerek? Elmondtam, hogy falun, elváltan nevelem, kis családban, szülőlkkel, stb. Erre azt mondta: már értem, miért árad Eszterből annyira a szeretet. Itt egyébként Királylánynak hívták az osztálytársai.

Másik. Amikor elváltam, és haza költöztünk, nehéz körülmények között éltünk. A tízórait is magam csináltam neki. Lecsót főztem, kis kulacsban teát vitt. Azt mondja a lányom: tudod, hogy irigyelnek az osztálytársaim, mert milyen jó étkeket viszek. Bezzeg ők parizert, és margarinos kenyeret esznek csak.

Tanévzárón történt, hogy Eszter négy-öt könyvet is kapott. Jó tanuló volt. Én már a harmadik könyvnél legszívesebben felkiáltottam volna: az én lányom! Nagyon, de nagyon büszke voltam rá.

17 év alatt annyi örömet adott, hogy lehet, van 80 éves ember, kit a 60 éves gyereke temet el, de ő nem kapott annyit. Azt hiszem, megfejtettem az örökélet titkát. Valaki addig él, míg bennünk él.

Kéri Ferenc

MIÉRT ÁRTALMAS A NAPSUGÁRZÁS?

Miért figyelmeztetnek a napsugárzás erősségére? Régen nem ártott? Most miért?

Az emberek veleszületett hajlama – öröklött génje – is befolyásolja azt, hogy egy rosszindulatú folyamat, rosszindulatú sejtburjánzás megindul-e. Azonban, e veleszületett veszély provokálható azzal, ha egészség veszélyeztető helyzeteknek teszi ki magát az egyén.

A „géntérképezés” tudománya ma már elérhető, de valójában nem megvalósítható a mai betegellátásban. Így, senki nem lehet tisztában azzal, hogy milyen betegségekre való hajlammal született, illetve él.

Itt van óriási jelentősége az egészség-tudatos magatartásnak: ha kiiktatható a provokáló tényező, akkor a betegség kifejlődése is hátráltható, ill. megelőzhető.

Aktualizálva ezt a gondolatmenetet a napsugárzás károsító hatására.

A bőr leégése, – ha nap által, ha szolárium által – károsítja a bőrt. Sőt – a „bőremlékezet” létezik, és az élet folyamán történt leégések hatása megmarad, összegződik.

Különösen veszélyesek ilyen szempontból a gyermekkorban történt leégések. Ezek hatása később, felnőtt korban érvényesülhet rosszindulatú bőrrák létrejöttében.

Ezért: megelőzés!

1 év alatti gyerekeket úgy védjük a naptól, hogy 10 és 16 óra között egyáltalán nem visszük napra! Faárnyékba sem! Pancsolni is csak teljes árnyékban lehet! Illetve a fenti órák után.

1 éves kor után sem ajánlatos 10 és 16 óra között napon játszani, fürdeni. Ekkor már használhatók magas faktorszámú nap elleni készítmények, és faárnyékos helyen, napfény elleni tetőzettel, ernyővel ellátott homokozóban, pancsolóban játszhatnak.

Elgondolkodtató: a gyártók miért nem együtt forgalmaznak fényvédős tetőzettel ellátott műanyag medencéket? Elképzelhető lenne olyan megoldás, ahol e tetőzet mozgatható, forgatható lenne. Ez speciális anyag, az egyszerű textil nem megfelelő.

Szinte minden családnál van kisebb-nagyobb medence, de kevesen fordítanak gondot arra, hogy az árnyékolható legyen!

A fényvédő, magas faktorszámú termékek sem egészen biztonságosak, tehát a használatukat jól meg kell gondolni: utána nézni, melyek azok, amelyek nem ártanak. Használatkor gyakran kell kengetni a bőrt, majd este alaposan lemosni.

Gondoljuk a fej védelmére is, tehát kicsijeink fejét, tarkóját kendővel, sapkával, kalappal védjük meg a napsugárzástól. Ugyanígy a felnőttek fejevédelme is fontos.

Kellő mennyiségű folyadékfogyasztás nyáron, és laza ruházat!

A szoros ruha, túlóltözöttség, meleg helyen való tartózkodás esetén a höguta veszélyeztet, amely komoly betegség, és orvosi ellátást igényel.

Egy érdekesség a végére. Tudjuk, hogy a rosszindulatú folyamatok keletkezése a testben összefügg az egyén lelki harmóniájával is. Magyarán, ha valaki stresszben él, negatív gondolatok uralják, akkor ez is provokáló tényezőnek számít rák keletkezésére. Ezek a negatív erők gyengítik a szervezet védekező rendszerét, és ezáltal nem tudja legyőzni a megbetegítő sejteket...

Sok mindent írnak az interneten. Igaz? Nem igaz? Elgondolkodtató: növeli a bőrrákra való hajlamot, ha valaki bántalmazott gyermek volt. Így lehet talán igaz: stresszben élt, felnőttként szorongó lett, következtetésképp immunrendszere nem jól működik.

Megjegyzem: a bántalmazás szóbeli is lehet, nem csak fizikai!

Madácsi Mária

FIGYELEM FELHÍVÁS A MEGELŐZÉS ÉRDEKÉBEN

A trükkös tolvajok ellen.

Mindig legyenek gyanakvóak az idegenekkel szemben, mielőtt beengedik lakásukba, házukba, annak udvarára.

A kopogtató, házaló emberek többsége csaló. Céljuk, hogy különböző ürügyeket kitalálva, az emberek hiszékenységét kihasználva, bejussanak az ingatlanba és onnan – akár erőszakkal is – értékeket tulajdonítsanak el.

Ezek az emberek a jószívűséget és segítő szándékot kihasználva különböző csalárd indokokra hivatkozva kérnek segítséget (rosszullétet színélve vizet vagy gyógyszert kérnek, telefonon szeretnének segítséget kérni, kisgyerekekkel vannak, akinek szüksége van valamire).

A házalók általában ruhaneműt, háztartási eszközöket vagy ékszert ajánlanak olcsón megvételre, azonban ehelyett meglopják a kiszemelt áldozatot, vagy több értéket visznek el a lakásból, mint amennyit megtakarítana az ember a vásárlás alkalmával.

Iparosként, szerelőként is felléphetnek. Ellenőrizni akarnak gázórát, vízórát, telefont, majd amikor bent vannak a lakásban, eltüntetik a kéznél lévő értékeket.

Megnyerő külsővel hivatalnoknak adják ki magukat. Hamis csekket vagy számlát mutatva pénzt kérnek az áldozattól.

Ne tartson otthon nagyobb pénzösszeget! A nyugdíjat és a kiegészítő juttatásokat kizárólag postai alkalmazottak kézbesítik, vagy átutalás útján kapja meg. Házhoz nem visznek a szolgáltatók, polgármesteri hivatal munkatársai készpénzt! Egy esetleges túlfizetést is csekken, vagy átutalással kap meg.

Kedves Szépkorúak! Ismeretlent ne engedjenek be a portájukra, lakásukba családtag, barát, szomszéd jelenléte nélkül!

A polgárőrség telefonszáma:

06-30-946-3191.

Kis Csaba

A VICZIÁN ESZTER-DÍJ DÍJAZOTTAI

Anka Enikő (2006)
Gudmon Margit (2007)
Balog Márk (2008)
Vermes Zsombor (2009)
Batiz Bálint (2010)

Sörös Brigitta (különdíj, 2010)
Szász Matild (különdíj, 2010)
Urbán Evelin (különdíj, 2010)
Kéri Dénes (különdíj, 2010)
Puskás Claudia (2011)
Szalka Viktória (különdíj, 2011)
Gelencsér Mihály (különdíj, 2011)
Madácsi István (2012)

IDÉZETEK

„Az ember igazi lehetősége a másik emberben van.”

„Szívünkben van minden jó, és minden rossz.”

„Az ember életének értelme az, hogy elajándékozza másnak.”

Kozma Imre atya

RENDSZERES MOZGÁS VAGY MOZGÁSSZEGÉNY ÉLETMÓD - MELYIKET VÁLASSZUK?

Bárhogy is éljük az életünket, az a mi választásunk. Senkit se hibáztathatunk, ha valami nem úgy működik az életünkben - akár anyagi javakról, boldogságunkról vagy az egészségünkéről legyen is szó - ahogy mi szeretnénk. Ebben az írásban olyan különbségekre szeretnék rávilágítani, amik a rendszeres mozgás, illetve a mozgásszegény életmódból adódnak. A rendszerességnél elsősorban nem arra gondolok, amikor biciklivel megyünk el a boltba, (persze már ez is sokkal jobb mintha ezt az utat kocsival tennénk meg) hanem az időszakosan ismétlődő, de intenzitásában, időtartamában vagy akár típusában változó, kikapcsolódásképp végzett tevékenységre. Bárki bármikor dönthet úgy, hogy nem akar a civilizációs lejtőn elindulni és tesz azért, hogy az élete egészségesebb, változatosabban és jobb minőségben teljen. Ha például az egészségre gondolunk az ember, amíg nem beteg és úgy érzi, minden rendben van, nem teszi meg a szükséges lépéseket, hogy továbbra is így maradjon, megmarad a jól bevált megszokott és többnyire helytelen életvitelnél. Ha tovább megyünk, és kicsit magunkba nézünk, (titkon) rájövünk, hogy ez a hozzáállás állja útját legtöbb esetben a változatosságnak is, összességében annak, hogy jól érezzük magunkat a bőrünkben. Ezért ha valamilyen betegség kialakulását rendszeres testmozgással jelentősen késleltetni, vagy enyhíteni tudjuk, akkor miért ne tennék meg az életünk és az egészségünk érdekében? Lásuk, mit nyerünk, ha rendszeresen végzünk valamilyen sportot, és mit érünk el akkor, ha ezt kihagyjuk az életünkéből!

Rendszeres testmozgás ismérvei

A rendszeres testmozgás és az egészség szoros összefüggése már régóta ismert, de talán még soha nem volt akkora jelentősége, mint napjaink mindenféle kényelmi eszközzel zsúfolt, íróasztaloknál, vagy épp a napon-ta egyoldalú robotmunkát végző ember fenyegető világában, ahol a modern kori hatások, betegségek listáját hosszan lehetne sorolni. A megelőzésen túl az edzésre fordított idő és energia életminőségünk javulásával már rövidtávon is megtérül. Elkezdni

nehéz, kitartás, akarat szükséges hozzá, de ha megszeretjük az általunk kiválasztott sportága(ka)t, ezt követően egyre többet bírnak fizikailag, változik a szemléletünk, energikusabbak, bátrabbak, kiegyensúlyozottabbak leszünk és jobbá válhatunk. Sok pozitív energiát halmozunk fel és egyre kevesebb negatív energiában lesz részünk. A rendszeres helyes és tudatos mozgás javítja a testtartást, ezzel sok mozgásszervi betegségtől kíméljük meg magunkat hosszabb távon is. Egyes kutatók szerint egy testmozgással töltött óra két órával növeli meg az élettartamot. Ezt a tényt figyelembe véve, elmondható, hogy igazán hatékony "orvosság", sok betegség ellenszere!

Mit sportoljunk?

Alapszabály, hogy mindegy mit csinálunk, csak mozgjunk. Az intenzív séta, a könnyű kocogás nem kerül semmibe, csupán egy jó cipő kell hozzá. Nem vagyunk időhöz kötve, a nap bármely szakában szakíthatunk rá időt. Kerékpározás közben izmaink harmincöt százalékát dolgoztatjuk, az úzás még egészségesebb aerobic mozgás, igaz, ilyenkor csak izmaink tizenöt százaléka égeti a zsírt. Sokan a tornára, az aerobikra esküsznek, aminek azon túl, hogy a célnak tökéletesen megfelel, megvan az előnye is, hogy avatott szakember diktálja az iramot, és minden izomcsoportot megmozgat.

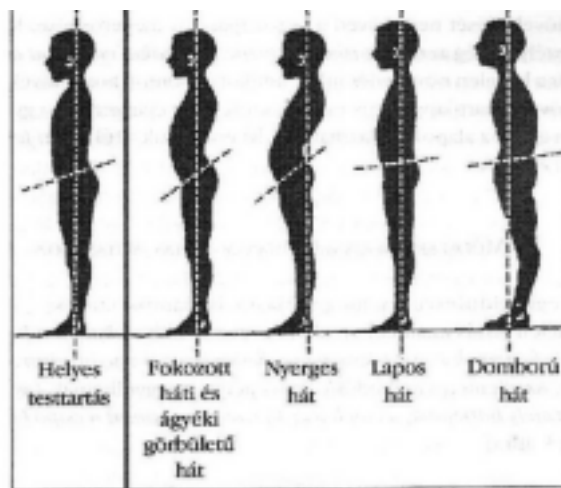
Kezdőknek az alakformáló tornákat javaslom. Ezzel az izom állóképességet alapozzák meg. Az ilyen típusú torna a szív és a tüdő számára nem túl megerőltető, viszont kiválóan alkalmas arra, hogy azok a részek izmosodjanak, ahová a nők olyan hamar felszednek: a has, a popsi és a combok. Nem csak esztétikailag szép egy edzett test, de az erős izmok védik a gerincünket, az ízületeket, csontokat. A gerinctréning amellel, hogy alaposan átmozgat, átnyújt és erősít minden olyan izmot, ami a gerinccel

kapcsolatban van, tompítja az esetleges már kialakult fájdalmakat. Aki nem szereti a pörgős zenéket, hanem mentálisan is lazulásra vágyik, az választhatja a pilatest, a jógát, vagy a dinamikus jóga órákat.

A mozgásszegény életmód veszélyei

Azok az emberek, akik nem mozognak, hajlamosabbak az alacsony önbecsülésre, és több szorongást és stresszt élnek át. Pesszimistábbak és hajlamosak a negatív energiák bevonására. Számos betegség kialakulását eredményezi a passzív életmód pl: szív és érrendszeri megbetegedések, ízületi problémák, csontritkulás, elhízás, hamarabb leépülés, testtartási hibák. Sok dolgot sorolhatnék még ide, de vajon tényleg ezt akarjuk? Rohanó életmódunkban, tényleg nincs időnk magunkkal törődni és jobb életminőséget teremteni magunk körül? Vajon a helyes életmódunk, egészségünk, életminőségünk a fontosabb, vagy hogy anyagi javakat halmozunk fel tárgyi értékek megszerzéséért, melyek egy határ után már nem minket "szolgálhatnak", de - legalábbis hajlamosak vagyunk így gondolkodni - még több problémát, gondot okoznak?

Kedvenc íróim idézetével zárom a soraimat abban a reményben, hogy aki elolvassa ezeket a záró sorokat nem csak átfut rajta, hanem megáll néhány percre és őszintén elgondolkodik azon, vajon ő mennyit tesz egy pozitívabb életmód megvalósításáért:

“Nemcsak azért vagyunk manapság kimerültek, mert sokat robotolunk, hanem mert olyasmit csinálunk, amit nem szeretünk, és olyan légkörben élünk, amelyben nincs szeretet. Ha valamit szeretettel teszünk, észre sem vesszük, milyen teljesítményre vagyunk képesek. A szeretet mérhetetlenül sok energiát ad. Fáradhatatlanná teszi az embert, feltölti erővel.” (Müller Péter: Szeretetkönyv)

*Ferenczy Évi
aerobik sportedző,
preventív gerinctréner,
dinamikus jógaoktató*

PÜNKÖSD - ÚRNAPJA

(néhány közvetlen szó a kereszténységről a húsvéti ünnepkör kapcsán)

A kereszténység szavunk – sok más-hoz hasonlóan: például „vasárnap” – nem pontos. Ezzel azonban addig nincs baj, míg a pontos jelentés ismert és tudatos. Mégis, ha emlékezünk XII. Pius pápa figyelmeztetésére: „ne használjuk a katolicizmus kifejezést, mert ilyen nincs”, akkor ezt átvihetjük a keresztény + ség képzővel képzett főnévre is, mert valójában ilyen sincs, hanem van Krisztus, és vannak emberek, mi, akik valamilyen formában és mértékben kapcsolatban vagyunk Krisztussal, a mi Urunkkal! A kifejezés, ami azután a magyarban – állítólag szláv közvetítéssel – „keresztény” lett, az Apostolok Cselekedeteinek könyvében fordul elő először (11,26): „Antiochiában neveztek először a tanítványokat keresztényeknek”. A fordítás nem pontos. A krisztianosz szó jelentése: krisztusi, Krisztust követő, Krisztushoz tartozó, Krisztussal életközösségben (szövettségben) élő. Tehát kereszténynek, tanítványnak, Krisztus követőjének lenni – ugyanaz. Nyilván ezek közül bármelyik használata alkalmasabb és kifejezőbb, mint a keresztény szó; de hát a keresztény lett a megszokott... Márpedig a két „kellemetlen” ünnep – Pünkösöd és Úrnapja – erőteljesen föl-hívja a figyelmünket az eredetre, az eredeti tartalomra, jelentésre! Miért „kellemetlen”? Mert szembesít – legalábbis szembesíteni akar – évről-évre azzal, ahogyan módosítottuk, torzítottuk, „finomítottuk”, nekünk magunknak megfelelőbbé, sőt „kezelhetőbbé” tettük a történelem folyamán, a különböző korokban ezt a Krisztus-kapcsolatot...

Már maga a Szentlélek kiáradása és működése mind a mai napig csodálatos, rendkívüli, sokszor érthetetlen az ember számára, furcsa, idegen, a megszokottól eltérő... (vö. ApCsel 2. az első Pünkösöd). Igen ám, de ezt nagyon jól értették és fogadták az első keresztény nemzedékek. Pál apostol a Róm 8,27-ben: „Aki azonban vizsgálja a szíveket, tudja, hogy melyek a Lélek kívánságai, tudja, hogy közbenjár a szentekért Isten akarata szerint.” A Szentlélek működése azért szokatlan nekünk, mert Ő mindig Isten akarata, (vagy más fordítás szerint: Isten

tetszése) szerint jár közben... Működése az emberben és az ember által mindig következetes, és kizárólag a jóra, a lehető legjobbra irányul. Az eredeti újdonság, a keresztény alaptapasztalat éppen ez: a Szentlélek vezetésével és erejével tevékenykedni, dönteni, keresni... Nagyon jól bemutatja az első keresztény nemzedék életét az Apostolok Cselekedeteinek könyve ilyen szempontból, hogy ti. valójában egyetlen cél vezet a közösséget és tagjait: a Szentlélek irányításával, vezetésével és hatása alatt cselekedni; és ellenkezőleg: minden más indíték, hatás és befolyás fölé emelkedni. (Ezért aztán találóan jellemezték meg, hogy az ApCsel valójában a Szentlélek Evangéliuma). Nagyon észrevehető, hogy az első lapoktól kezdve végig és állandóan imádkoznak azzal a céllal, hogy a Lélek vezetésével döntsenek és cselekedjenek. Erről szól a kereszténység mind a mai napig. Ez különbözteti meg a keresztényt minden más embertől. Loyolai Sz. Ignác (1491-1546) fölismerése: „Milyen kevesen látják be, mi mindenre tenné képessé a Lélek az embereket, ha vezetésére bíznák magukat”. Kevesen persze, mert ez munkát igényel, fáradozást, törődést, gondoskodást. Nem abban az irányvonalban mozog, ami az embernek természetes, magától értetődő, természetes közvetlenséggel adott és keze ügyébe esik, hanem új, „idegen”, furcsa és alapvetően más. De éppen ezért csodálatos is és ámulatba ejtő. Csak néhány példát említek. Már az 1. fejezetben imádkozva várják a Szentlelket. Azután akik megkeresztelkedtek „állhatatosan kintartottak az apostolok tanításában, a kenyérszegés közösségében és az imádságban” (2,42). 13,2: „...a Szentlélek azt mondta nekik”. 16,6sk: „...a Szentlélek megtiltotta nekik”; „de Jézus Lelke nem engedte őket”. És így tovább... Tehát a keresztény magatartás: a közösség és minden tagja állandó és bensőséges kapcsolatban él a Föltámadott Úrral a Szentlélekben. Így azután Jézus valóban az ő életük Ura.

Érdekes azonban, hogy ez az uralom szöges ellentétben áll a zsarnok, a diktátor uralmával. Mindenféle kényszerítő erő hiányzik belőle. A másik jellegzetes vonás, hogy Jézus uralmát azonnal föl- és elismerik, nincs

„teológiai” fejlődés. Jézus az Úr, azaz Isten! Miért lett az? (Nem azért, mert fegyveres vagy egyéb erőszakkal mindent és mindenkit legyőzött)! Hanem a Fil 2,5-11 szerint azért, mert engedelmes lett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig. Nem véletlen, hogy Úrnapja az Oltáriszentség, a teljes odaadás és önátadás ünnepe. Nagyon szemléletesen ábrázol a János-evangélium. Míg a másik három evangélium hozza az utolsó vacsora elbeszélését, az Oltáriszentség alapításáról, addig ezt János elhagyja, és helyette a lábmosás eseményét beszéli el a következő bevezetéssel: „ekkor adta szeretetének végső jelét” (Jn 13,1skk). Tehát amit Jézus tett az utolsó vacsorán, az a végsőig elmenő szeretet. Következésképp Jézus uralma ma is és mindvégig így érvényesül, tehát erőszak és kényszer nélkül, a hívó ember teljes és szabad együttműködésével és odaadásával... vö. például Ef 1,19: „milyen nagy az ő hatalma fölöttünk, akik hiszünk benne”.

Fontos és lényeges következmények adódnak a fentiekből. Nem lehet a kereszténységet azonosítani vagy illeszteni a „vallásgyakorlással”, azonosítani meg egyáltalán nem! De pillanatnyilag mégis itt tartunk. Még-hozzá olyan nagy mértékű tehetetlenséggel és nehézkedéssel, ami egyáltalán nem fog megváltozni magától, tehát tudatos törekvéssel kell megváltoztatni! Hogyan? Vissza az eredethez, a gyökerekhez, az evangéliumhoz! Nem lehet másra, a társadalomra, a papokra stb. bízni azt, ami a kereszténység; azt csak együtt lehet csinálni a fenti módon. De most éppen ezt éljük: „ne törődj semmivel, még a magad dolgával-sorsával sem, mi majd intézzük”. Ennek az elvárásnak tökéletesen megfelel a mai magyar (és európai) társadalom. Bizony oda kell fordulni, törődni, foglalkozni kell ezzel... Segít/ene, ha nem feledkeznénk el arról krónikusan és kórosan, hogy Jézus az ő Egyházára feladatot bízott: hirdetni az evangéliumot! (Vö. például Mt 28,19sk). Ha föl vállalnánk a küldetést, akkor bizony jelentkeznének a fent vázolt előfeltételek követelményeinek az igényei is, mert anélkül a missziós feladat nem megy.

Kovács Sándor plébános

PAPP RÓBERT: KECSKEBÉKA

Lápos tónak rejtekén
Éldegelt egy béka
Hogyha kedve úgy hozta
Fára mászott néha

Fűzfa hegyén kuruttyolt
Reggeltől napestig
Úgy hitte, ha jól figyel
Ellát egész Pestig

Simogatta enyhe szél
Napsütötte hasát
Én efféle nagy urat
Nem láttam, csak basát

Éppen szépet álmodott:
Ünnepelte nejét
Szúnyogleves, légyörkölt
Volt a finom ebéd

Rántott békalencséből
Evett volna százat
Lenge szellő feltámadt
S megrázta az ágat

Fűzfalevél megbillent
Álma elszállt gyorsan
Szegény béka hirtelen
Lenn termett a porban

Félrebeszél zavartan
Mekegett a pára
Nem is mászott fel többet
Szegénykém a fára

Békára csak egy utalt
Békaszerű teste
Mégis sokan csúfolták
Nem béka ez, kecske

Gúnyneve is lett neki
Röstelli is néha
Szegény pára, jaj nekem
Így lett KECSKEBÉKA.

Utóirat:
Lett is egy nóta bajára-bújára
"Kecskebéka felmászott a fűzfára"

SIMON EMIL: SZÓJÁTÉK

Nyár, nyár, nyári nyár,
réten tücsök sántikál.
Patak vize kiárad,
fürdeti a libákat.

Szundikál a barackfa,
óljában egy malacka.
megpihent a fecskehad,
még az alkony messze van.

Gólya lépked, béka les:
ebédre tán tészta lesz?
Róka hívja két fiát,
s tündöklük a délibáb.

WEÖRES SÁNDOR: KÁNIKULA

Szikrázó az égbolt
aranyfüst a lég,
eltörpül láng-úrben a
tarka vidék.

Olvadtan a tarló
hullámszik, remeg,
domb fölött utaznak
izzó gyöngyszemek.
Ragyogó kékségen
sötét pihe-szál:
óriás magányban
egy pacsirta száll.

MÓRA FERENC: KŐLEVES

Egyszer Mátyás király addig kergette
a vadat a budai hegyekben, hogy utol-
jára ő maga tévedt el köztük. Mentől
jobban igyekezett ki az erdőkből, an-
nál jobban közük keverődött. Pe-
dig már a napocska is lefelé csúszkált
az égről, s a vacsoracsillag is ott ne-
vetgelt a János-hegy tetejében.

No, az éjszakától meg nem ijedt Má-
tyás. Aludt ő máskor is harmatos de-
rékaljon, takaródzott ő máskor is a
csillagos éggel. Hanem annál jobban
bántotta az éhség. Kifog ez a legha-
talmasabb királyon is, ha akkora da-
rab sárarany húzza is a tarisznyája
sarkát, mint a Mátyás királyét.

Bezzeg neki is örült Mátyás, mikor
nagy sokára rátalált az országútra.
Nem bánta ő, Pomázra viszi-e vagy
Kalázra, csak vacsorához jusson.

Az országút meg egyenesen Kalázra
vitt, ott is éppen a bíró házának. Ka-
lázról ma se lehet azt mondani, hogy
ott van a világ közepe: akkor meg ép-
pen csak akkorácska falu volt, hogy
ha az innenső végén elmiákolta magát
a macska, a másik végén is hideg ráz-
ta az egereket. A kalázi bíró háza se
volt valami kacsalábon forgó kastély,
hanem volt igenis olyan alacsony kis
gunyhó, hogy lehajolva is belevágta a
király a fejét a szemöldökfába. Csupa
szerencse, hogy a koronáját otthon
hagyta.

- Adjon isten jó estét! - köszönt be il-
ledelmesen.

- Edd meg, ha jó! - mordult rá mérge-
sen a kalázi bíró, aki éppen azon szor-
galmatoskodott, hogy görbe szöveget
kalapált egyenesre az ablakdeszkáján.

jót - fűzte tovább a szót a király -,
mert dél óta nyelem az éhkoppot.

Erre már a kalázi bíróné is megszól-
lalt, aki a padkán üldögélve valami
rongyos gúnyából szedegette ki a cér-
nát, hogy kárba ne vesszen.

- Ejnye, ejnye, jó ember, de kár, hogy
tegnap ilyenkor nem jöttél! Akkor et-
tük meg annak a kenyérkének a haját,
amelyiknek a béle tegnapelőtt fogyott
el vacsorára.

"No, Mátyás, te se jártál még ilyen
zsugori népnél életedben" - gondolta
magában a király, de szólni semmit se
szólt, csak körül-körül hordozta sze-
mét a szobában.

- Mit vizslálsz, földi? - kérdezte
tőle a bíró ijedten. Attól félt, hogy va-
lami kenyérmorzsa maradhatott az
asztal alatt.

- Azt nézem, találnék-e valahol egy
darab követ - mondja a király.

- Már mire mennél te azzal a kövel,
atyámfia?

- Főznék belőle kőlevest. Azzal is be-
éri a magamforma szegény vándorló-
legény.

De már erre a bíró úr is letette a görbe
szögeit, bíróné is a rongyait.

- De már azt magunk is megtanuljuk,
hogy kell kőből levest főzni.

- Hamar hozzatok hát levesnekvalót -
azt mondja a király, s előkereste a ta-
risznyájából a szegedi halbicskáját.

Hozott is az asszony a kamrából ak-
kora káposztáskövet, hogy csak úgy
nyögött bele a jámbor. Hanem a gaz-
da megrántotta a kötője sarkát:

- Hohó, hékám! Nem lehet csak úgy
prédálni az eleséget ebben a drága vi-
lágban. Kisebb kövel is beéri ez a jó
ember.

Azzal keresett az udvaron egy szép
kerek kavicsot, amivel a verebeket
szokta hajigálni, hogy ne koptassák a
palánkot, s azt nyájasan letette Má-
tyás elé.

- No, szegény ember, ne mondd, hogy
sajnáljuk téled a betevő falatot.

- No, ezt az isten is levesnek teremtet-
te - örvendezett a király, csak most
már melegítsetek egy kis vizet, ami-
ben megfőzzem.

Pergett a bíróné, mint az orsó, mert
majd megette a kíváncsiság, s egy-
kettőre olyan tűz lobogott a bogrács
alatt, hogy ökröt lehetett volna nála
sütni.

Mátyás pedig megkaparásztta a bics-
kával a követ, és belehajította a bog-
rácsba.

- Egyéb se hibádzik már, asszony-
Folytatás a 9. oldalon.

Folytatás a 8. oldalról.
néném, csak egy kis lisztecske meg egy-két tojás meg egy tenyérnyi szalonna. Az adja meg az ízet a kőlevesnek.

Ki se mondja Mátyás a szíve kívánságát, már akkor ott volt az asztalon a szép fehér liszt, a pompás, húsos szalonna meg három friss tojás. Gyúrt is belőlük Mátyás olyan szalonnás gombócot, hogy olyant nem látott a kalázi bíró.

- Forr már a kőleves - jelentette ki a bíróné, mire Mátyás beledobálta a vízbe a gombócokat.

- Lehet már teríteni, asszony néném!
A kalázi bíróné előszedte a ládafiából a legfehérebb abroszát, leakasztotta a szögről a legrózsásabb tányérját - abból kanalazta le Mátyás király fakánállal a kőlevest.

- No, gazduram, gyere velem - kínálta

nagy emberségtudóan a gazdát is. De az váltig szabódott feleségestül együtt.

- Jó lesz annak a köve is!

- Az még puhul egy kicsit, mert igen nehéz fővésű - biztatta őket a király.

Mikor aztán az éhit elverte, odahajolt a bogrács fölé, kivette belőle a kavicst, s becsúszta helyette azt az öklömnyi sáraranyat, amelyik a tarisznyája sarkát húzta.

- Úgy nézem, megpuhult már. Meg is dagadt a nagy fővésben, bele se fért már a kanalamba.

Mikor aztán a kalázi bíróné odaszaladtak nagy tamaskodva a bogrács-hoz, Mátyás király kiosont az ajtón, s nyomtalanul eltűnt, mint a füst. S a kalázi bírónéknak kisebb gondjuk is nagyobb volt annál, hogy utána szaladjanak.

- Nini, apja, csupa színaranyá

változott a kavics, majd kiveri a szemem a ragyogása! - lelkendezett az asszony.

A kalázi bíró akkorára tátotta a száját, hogy majd elnyelte a bográcsot katlanostul, s akkorát jajdult, hogy elhalaltzott a hetedik határba.

- Mi lelt, ember? - kérdezte ijedten a bíróné:

- Az lelt, hogyha a káposztáskövet főzte volna meg a vándorló legény, most akkora aranyam volna, hogy nem férne a szobáiban!

Azzal kapta magát a kalázi bíró, mérgeiben úgy kihajította az aranykavicst az ablakon, hogy tán meg se állt Pomázig. Szaladtak is utána eszük nélkül, tűvé tették érte az egész határt, de máig se találták meg.

Hanem a szalonnás gombóc-levest máig is kőlevesnek hívják Kalázon.

GYURKOVICS TIBOR: HAJNAL

Lobognak a fák a szelekben
a réteken át idejön
két nagy szeme ég, haja lebben
az én szeretóm, szeretóm.

A nap aranyos karikája
sugaraz rá nagy sisakot
karját kinyújtva a tájba
mint hajnali fáklya, lobog.

Lesem, idejössz, ideérsz-e
a fák közt? Rajz a vizen
cikázik az árnya, a lépte
hogy sajdul és fáj a szívem!

Ne siess, ne siess, de szeretlek!
Tudod-e, hova érsz, te leány?
Itt zúgnak estente a vermek
itt hullik a fűzfa reám.

A sípjaim is szomorúak
az ünneplóm fekete
összel madarak raja krúgat
és csontos a férfi keze.

Csak a fejsze villog a vállon
a melledet hó fődí el
és nappal oly nagy a magányom
hogy estére nem birom el.

Gyere már, gyere már, ideérsz-e?
Sugaras kicsi énekesem
kapaszkodj nyírfa-levélebe
azon érsz ide széleseben!

Szeretlek. Gyöngyöm a gyöngyöd
Tiéd a sóm, kanalam
mezítlen kell idejőnnöd,
hogy rádadjam, ami van.

Rádadjam ruhául a tájat
s a bíbor nagy hegyeket
el kell, hogy bírja a vállad
mindent, amit szeretek.

Örökké hordjad a házam
csiga fel, csiga le, ez az út
és én adok Néked majd három szivet
falevél-alakút!

Szeretlek, jobban a szélnél
mi öleli hosszsan a fát
szeretlek, mintha Te élnél
helyettem egy életen át.

WEÖRES SÁNDOR: CANZONE - FELESÉGEMNEK

Még nem tudom, hogy mennyi vagy
nekem,
ó, hallgat még felőled benn a lélek,
mely fátylat von köréd, szerelmesem,
s még nem tudom hogy néked
mennyit érek,
jósorsodat hozom, vagy tán halálom
arany s gyémánt díszét, még nem
tudom:
új, mézes fájdalom
indái közt nehéz utat találnom.

Csak azt tudom, hogy társra sose várt
az én szívem s lettél egyszerre társam,
elvéve tőle életet s halált,
hogy visszaadd másféle ragyogásra;
hol bennem erdő volt: dúvad- s
madár-had
hazátlan csörtet villámtűz elől;
és kunyhóm összedől,
ha benne otthonod meg nem találtad.

Csak azt tudom, hogy hajlós testeden
szinte öröktől ismerős a testem,
fejmemnek fészke ott a kebleden,
s nem szégyen, ha előtted könnybe
estem,
semmit se titkolok s ős-ismerősen
jársz vad, töretlen Tibet-tájamon,
imbolygó szánalom,
vagy éji égen csillagkérdező szem.

A megtépett ideg, e rossz kuvik,
szemed nyugodt kék mécsét
megtalálja;
kicsinyke úrnő, térdedhez búvik
s elszunnyad az érzékiség kutyája;
és benn a Fénykirály, az örök ember,
még hallgat, tán nem tudja szép
neved,
s nem mond ítéletet,
így vár piros ruhában, szerelemben.

KALÁSZ LÁSZLÓ: ALSZOL

s szempillád alatt
szálldosnak barna madarak
két barna ég szemed
jó lenne
ha behunynál engem szemedbe
s lennék e messzi bolygók
sötét fényébe oltott
élőlény
álom
csak egyetlen
lakó
s csak ott élnék
szemedben

TISZTELT SPORTBARÁTOK!

A 2011-2012 labdarúgó szezont a 7. helyen zártuk, de a helyezési csalóka, mert a 4-5-6-7-8. helyezett csapatok azonos pontszámmal végeztek! Hiába kaptunk ki mi a legkevesebb alkalommal közülük, sajnos 1 mérkőzésnél több alkalommal nyert az előttünk végző 3 csapat! A helyezési számításonknál nem a gólarány, vagy az egymás elleni játékok számít sajnos! Mivel az egymás elleni mérkőzések alapján az előttünk végző csapatokat megelőztük volna, sajnos több pontot a mögöttünk lévők vettek el tőlünk. A tavaszi szereplésünk talán két mérkőzés kivételével jobban sikerült, mint vártuk. A Szankon és Csólyospáloson elhullajtott pontok nagyon hiányoznak a végelszámolásnál.

Sajnos az ősszel nem jól szerepeltünk, vagy is inkább úgy mondanám, sok volt a döntetlen, amiért csak 1 pontot lehet kapni, így nagy volt a lemaradás, de 10-12 pontot hoztunk be tavasszal. Ezúton is gratulálok a társaságnak! A szezon végén feltettem a kérdést, ki az, aki nem vállalja a következő szezont! Egyedül Kovács József (Dodi) jelezte, hogy nem tud továbbiakban a csapat rendelkezésére állni, a többiek vállalták. 3-4 erősítéssel akár a dobogót is megcélozhatjuk!

Meg szeretném ragadni a lehetőséget, és a futballt szerető közönséget meginvitálnám, egy emlékmérkőzésre, ami a felkészülésünk kezdetét is fogja jelenteni. id. Kovács Józsi bácsi emléke előtt tisztelve, összehozunk egy olyan mérkőzést, amire elhívjuk azokat a játékosokat, akik az elmúlt 13 évben itt voltak és ismerték. Megy a szervezés, sokan jelezték: természetesen jönnek.

Tehát érdemes lesz kijönni, mert jó kis meccs lesz!

Az időpont 2012. július 22. vasárnap 17:00 óra!

A továbbiakban fiataljaink teljesítményéről is egy pár sort.

A Bozsik program keretein belül befejeződött a 3 fordulós rendszerű Bugac, Csengőd, Ágasegyháza, Orgovány, Fülöpszállás, Izsák (általában két csapatot indított minden korcsoportban)

Soltszentimre részvételével kiírt versenysorozat! A fenti helyiségeket olvasva láthatja mindenki, a mi kis falunk magasan a legalacsonyabb lélekszámú község és a gyermeklétszámunk sem igen érte el

A soltszentimrei "kis" csapat.

még a felét sem a többi iskolának! De kitétek magukért a gyerekek!

A legkisebbek 4. helyen zártak, de 1 helyezéssel és sok kis nüanszon múlt, hogy ne álljanak a dobogóra. A kicsik közül Gulyás Botond és Andó Gergő nem csak velünk, az intézményi programban, hanem az egyesületi programban, ahol már kiválasztott gyerekek még magasabb szinten, erősebb csapatok ellen játszanak. Kiválóan képviseltek bennünket Izsák csapatában!

A középső korcsoportos fiúk között 3. helyezést értünk el, ami kiváló eredmény, főleg ha azt nézzük, hogy nálunk 2-3 olyan játékos is volt, aki még egy korcsoporttal lejjebb kellett volna játszaniuk! Az utolsó forduló meg is nyertük, az elsőben pedig másodikok lettünk, de kiütközött a téli időszakban, hogy nincs megfelelő nagyságú terem, amivel a fent felsorolt csapatok rendelkeznek! Kicsit el voltunk veszve a nagy foci csarnokban! De a lényeg: nagyon örültek a gyerekek a kapott érmeknek! A fiúk között is van három fiatalember, aki az Intézményi programban is szerepelt! Barna Gábor, Gubán András, Nagy Márk!

Barna Gabit külön ki kell emelni, mivel közöttünk úgy játszott, hogy 2 évvel fiatalabb volt, mint az ellenfelek! Továbbá egy hét lépcsős válogatásnak köszönhetően, a jövő évtől a Kecskeméti TE. U.12 éves korosztályában annak is az A csoportjába az NB.1.-ben fog szerepelni! Ez hatalmas dolog, mert tudomásommal olyan még nem történt a Bozsik program megkezdése óta, hogy valaki a 8. osztály befejezése előtt egy NB1-es csapathoz kerüljön, és Gábor még csak a 4. osztályt fejezte be! Ezúton is sok

sikert kívánok neki, és remélem pár év múlva a felnőtt csapat NB1-s meccsein szoríthatunk neki!

A leány csapatunk is 3. lett, de itt is a terem hiánya kiütközött, mikor télen voltak a fordulók! A lányok becsülettel végig játszották a tornát! Ezúton szeretném egy pár elbúcsúzó 8. osztályosnak megköszönni, hogy maguknak, nekem és az értük szorító szurkolóknak sok boldog pillanatot szereztek az

elmúlt pár évben! Több olyan "kis-lány" van, aki 1. osztályos kora óta focizik, vannak, akik csak egy pár éve. Lelkesek és kitartóak voltak, ennek meg is lett az eredménye a bronz-érmekkel! A névsor: Szabó Anita, Andó Zsófia, Seres Vivien, Tóth Viktória, Hordós Eliza, Makádi Noémi, Bozó Ramóna!

Szinte mindenki kimagaslóan teljesített, de Szabó Anitát külön díjazásban is részesítették a felkészítő edzőtanárok. Közel 60 leány közül öt választották az idei torna legjobb játékosának, és egy szép emlék plakettel jutalmazták!

Bozó Zsolt
szakosztályvezető

Piktorbolt ajánlata

Izsák, Kossuth L. u. 8.

Nagy választékkal
DISZKONT ÁRON

Lazúrok, festékek, színkeverék-festékek + egyedi színek keverése, tömítők, hőszigetelő rendszer, vakolatok, salétrom gátló vakolat, csemperagasztók, fugázók, glettelő anyagok, festőszerszámok, kőművesszerszámok, csavarok, zárok, elektródák, vágókorongok, kulcsok, KULCSMÁSOLÁS.
ES MÉG SOK MÁS TERMÉK.

Szeretettel várjuk régi és új vevőinket.

Nyitva:
H-P: 7-18 óráig
SZO: 7-12 óráig
Tel.: 06-30-988-5951

(Hirdetés)

EGY KIS FOCINOSZTALGIA**1994/1995. Megye II. osztály****Északi csoport**

A bajnokság megkezdése előtt kisebb változások történtek a keretben: Faragó Zoli hazaihozolt Csengődre, Krikszán Csaba és Varga Anti Akasztóra. Érkezett Csengődi Mihály, Kovács János és Dusnoki János, visszatért Fésűs Feri (Kefe). Kezdeként a keretet látva, úgy érezhette a vezetőség és a szurkolók, hogy sikerül tartani a tavalyi szintet, és stabil középcsapatként zárni a végén. A későbbiekben kiderült, nem így lett. Az edzőmeccsek sem igazán jól indultak. Egy pesti csapattal a Testnevelési Főiskola csapatával kezdtük, majd mentünk Izsákra, hát rossz kezdés volt. Soltszentimre-TFSE 1-6 (Gól: Bencze Z.) Izsák-Soltszentimre 4-1 (Gól: Kovács J.) Ágasegyházával oda-vissza 2 döntetlen: Soltszentimre-Ágasegyháza 0-0; Ágasegyháza-Soltszentimre 0-0.

A kezdésre az edzőmeccsek után az alábbi csapat készült: Németh János, Antal János, Turú Gyula, Bencze Zoltán, Fésűs Ferenc, Nagy Rudolf, Palla Gábor, Andó Csaba, Herczeg Lajos, Cseh-Szakál Péter, Kovács János, Csengődi Mihály, Dusnoki János és az ifiből néha harcba állított Kupsza József, Gémesi Zoltán, Markó Viktor, Janosics Zoli.

A nyári, amerikai Világbajnokságon bevezetik a győzelemért járó 3 pontos rendszert, amit általánosan mindenhol átvesznek, így a megye II. Északi-csoportjában is már az új rendszer szerint kezdjük az évet.

Augusztus 14-én kezdjük a szezont. Az ifi 4-2-re kikap hazai pályán Kunszállástól. A nagymeccsen 0-1-ről fordítottunk még az első féldőben. Előbb egyenlítettünk Kokó (Kovács János) révén, majd Nagy Rudi jobbról, éles szögből a kapu közepébe talál. 2-1! A fő gond talán ekkor jön: a fordítás miatt már a szünetben elkönyveltük a győzelmet. Mindenki hangosan poénkodott a kispad körül, a fűben ülve, és Supka Sanyi is nevetve ölelgette a játékosok vállát, mintha ez a meccs már simán meglenne. A folytatásban balszerencsén alakul a meccs, és előbb egyenlítenek, de ez még nem elég, még egyet beszédünk és kikapunk 4-3-ra! Soltszentimre-Kunszállás 3-4 (Gól: Kovács J., Nagy R., Csengődi M. 11-esből)

A 2. fordulóban Tabdira utazunk. Az

ifi nyer 2-1-re, megszerezve első pontjait. A meccs már az első féldőben eldől, 3-0-ra vezetnek a hazaiak. Egyszerűen nem tudjuk tartani egykori játékosunkat, Mózer Ferit, aki mesterhármast rúg, Csengődi Misi 11-ese már csak a becsületgól. Tabdi-Soltszentimre 5-1 (Gól: Csengődi M. 11-esből)

Következik idegenben Tiszaalpár, aki eddig mindkét meccsét megnyerte. Az ifi küzdelmes meccsen kikap 4-2-re. Hát a nagymeccsre, ez már (mint nagy küzdelem), nem elmondható. Ismét az első játékrészben eldől a meccs, 3-0 a hazaiaknak. De sajnos itt még nincs vége, az „újkori” szentimrei focitörténelem legsúlyosabb vereségébe szaladunk bele. Tiszaalpár-Soltszentimre 7-0

Sajnos Mőti megsérül, így a bajnoki meccseken az új igazolás Szedmák, majd később Marek védenek felváltva. Augusztus 31-én a vecsei edzőmeccs visszavágóján Dunavecse-Soltszentimre 3-1 (Gól: Palla G.)

4. forduló: Szentimrén Hetény ellen. Az ifi 5-1-re kikap, de mint már említettem, ekkor többen közülük már a nagycsapat keretéhez tartoznak. A nagycsapat gödörben van, a szünetre ismét már 2 gólos vendégvezetéssel vonulunk. A védekezésünk is gyatra, de sajnos a gólokkal is adósak a csatárok. Csengődi Misi hozza a tőle szokásos büntetőgólját, de ha mellé hatot kapunk, az bizony kevés, nagyon kevés. A vége megint új negatív rekord hazai pályán bajnoki meccsen. Soltszentimre-Hetényegyháza 1-6 (Gól: Csengődi M. 11-esből)

Következett idegenben az élmezőnyhöz tartozó Orgovány, hát nem sok jóval kecsgettet ez a meccs se. Az ifi megszerzi második győzelmét, 4-3-ra nyernek! A nagymeccsen 1-0-s féldő után a papírforma szerint kikapunk. Orgovány-Soltszentimre 2-0

Az 5. forduló után így nem meglepően az utolsó 16. helyen álltunk a tabellán 5-24-es gólaránnyal, 0 ponttal. Hát a tavalyi kezdés se volt fényes (az 5. forduló után 1 pont 1-15-ös gólarány), de ez most nagyon mély gödörnek tűnik. Ráadásul következett az abszolút „alsóházi 6 pontos rangadó” a GAMF ellen. Egy erősen jogtalannak tűnő 11-essel szerezzük meg a vezetést Csengődi M. révén az első féldőben (1-0). Innentől kezdve a GAMF-osok végig káromkodva szidják a bírót, aki ezt semmivel sem

bünteti, mivel érzi, hogy a büntető nem volt jogos. A második féldőben Kovács J. eléggé alacsonyan szálló szögletét Fésűs F. lehajolva, egy patánás után fejeli a kapu bal oldalába! 2-1-re nyerünk, az első pontok és reméljük az első icipici lépés a gödörből! Soltszentimre-GAMF 2-1 (Gól: Csengődi 11-esből, Fésűs F.)

Szeptember 25. Lakitelek, szintén egy az első háromhoz tartozó, mindig is erős csapat. Továbbra is gondok vannak! A nagycsapat terhére meggyengített ifi beleszalad pályafutása legcsúnyább vereségébe 9-0! A nagycsapat se ússza meg sokkal jobban, 3-1-es féldő után a vége 7-1! Rémmálom! És ráadásul az újság tudósítása a szentimrei csapatból Szedmákot, a kapust emeli ki! Mi lett volna, ha ő nem véd jól? A szurkolók elmondása szerint, akár kétszámjegyű lehetett volna. Lakitelek-Soltszentimre 7-1 (Gól: Csengődi M. 11-esből)

A 8. fordulóban Szentkirályt fogadjuk. Az ifi 5-2-es győzelme immár a harmadik a szezonban, bárcsak a nagycsapat állna így. Megjegyzendő, hogy a fiataloknál Markó Viki, immár sokadszor mesternégyest szerez! A mai meccs sem növeli sikereink számát, az ellenfél az első féldőben vezetést szerez. Bár egyenlítési lehetőségeink vannak, a legnagyobb Bencze Zoli előtt, aki 8 méterről megnézi a jobb felső sarkot, pompásan telicsüddel találja el a labdát, de 2 méterrel mellé lö! Így Szentkirály megtartva a vezetést, elviszi a 3 pontot. Soltszentimre-Szentkirály 0-1

A következő, október 9-i dunaegyházi meccs egy jelentős dátum a szezonban. No nem azért mintha itt szárnyalt volna a csapat sőt. Ma az ifik sem villognak 4-1-re kikapnak. A nagymeccsen a hazaiak az első féldőben 2-0-s vezetést szereznek. A folytatás ismét katasztrófális: bár 2 gólt mi is rúgunk (idegenben ez sokszor győzelmet ér), de nálunk ezúttal hiába áll Marek a kapuban, sorra jönnek a hazai találatok. Král 5-öt(!) és Varga kettőt, így a vége: Dunaegyháza-Soltszentimre 7-2 (Gól: Nagy R., Bencze)

Az újabb csúnya vereség után a vezetőség megköszönte Supka Sanyinak az addig végzett szakmai munkát és elköszönt tőle. Utódja a kispadon a hajdani remek szentimrei focista, Csontos József (Dodi) lett. A debütáló meccse hazai pályán volt

Folytatás a 12. oldalon.

Folytatás a 11. oldalról.

Szabadszállás ellen. Hát nem éppen hálás feladat egy szétesett csapatot rögtön az első meccsen a nagy rivális Szabadszállás ellen irányítani. A meccsen megtörténik a csoda! 0-0-s félidő után Csengődi Misi a 16-os jobboldali sarka környékéről térdmagasságú, pattogós lövést küld a kapu bal oldalába. (1-0!) És ezt sikerül is megtartani! Soltsszentimre-Honvéd Radnóti SE 1-0 (Gól: Csengődi M.)

Október 23-án, a múlt heti fellángolás után bizakodva vonul a csapat és a maroknyi szurkoló Kiskunmajsára, akik nem tűnnek verhetetlennek, a kö-zépmezőny aljához tartozó csapat. Az ificsapat 1-0-ra kikap. A nagycsapat pedig „visszatér a földre”, a múlt heti szárnyalás után. Ugyanott tartunk, mint az ősz eddigi részében. Széteső, gyenge, eleve vereségre ítéltetett játék. Hiába véd Mőti ismét a kapuban, de ezúttal neki sem nagyon megy, a majsaiak sorban rugdossák a távoli gólokat. Az első félidőben már 4-0 oda, a vége ismét egy nagy gólarányú vereség. A szépítő gól immár a szokásosnak mondható: Csengődi Misi a 90. percben szépít, egy nem igazán jogos büntetéből. Kiskunmajsa-Soltsszentimre 6-1 (Gól: Csengődi M. 11-esből)

Október 30. Ladánybene az ellenfél. Az első félidő remekül sikerül, egy öngóllal vezetést szerzünk, és úgy tűnik, ma a védekezés is jól összeállt, 1-0-val fordulunk. A kedves spori, aki még utána évekig „kedvencünk” volt (Villányi) a folytatásban minden segítséget megad az ekkor 2. helyen álló Benének. Sikerül is kiegyenlíteniük, de a csapatban ekkor még mindig van tartás – ami idén nem sokszor volt jellemző – és Herczeg Lajos bombagóljával ismét mi vezetünk (2-1!). A felettébb érdekes gól története: Egyik törzsszurkolónk, Kis Miska összeszólalkozik a benei kapussal. Otthagynya a felezővonalnál lévő törzshelyét, és feljön egészen a benei 16-osig a drót mellett. Onnan ordítózik befelé a kapusnak. A hálóőr hasonló stílusban kiabál vissza Miska bá'-nak. Éppen az ellenfél támad, a labda a szentimrei térfélen. Villányi játékvezető egyszer csak meghallja, ezt, hogy a vendég kapus egy szurkolóval veszekszik kifelé. Azonnal sípol és megfordul, irány mindkét csapatnak az ellenkező térfél! Közvetett szabadrúgás a Szentimrének, a kapus miatt! Természetesen óriási balhé, majd utána a

közvetett szabadrúgásból vágja be Lajos a vezető gólt. Egy vitatott ítélet után (Herczeg Lalát kiállítja Villányi) elszabadul a pályán a pokol. Nehezen sikerül az indulatokat megfékezni, a szurkolók is rettenetesen „anyáznak”, joggal. Az emberhátrányt nem bírtuk el, és előbb egyenlít Bene, majd a győzelmet is megszerzi. Soltsszentimre-Ladánybene 2-3 (Gól: öngól, Herczeg L.)

A tavalyi csapat ekkorra már alaposan elfogyott. Mőti is befejezte, már a benei meccsre sem jött, Fésűs Feri, Turu Gyula is elmaradtak. Nincs kapus, végül az ifista Kökény Zoli áll be a kapuba. Óriási szerencsére, a meccsen játszik a múlt héten előkerült Holman Peti, valamint fekete igazolással régi játékosunk Bozó Zsolti is. Így jön össze a 10 ember! A csapat hősiessé tartja magát a Dávid-Góliát ütközetben. Kökény Zoli „Bodza” mindent véd, a legemlékezetesebb, amikor a léc alól tolja ki az egyik testvérőmbát. 0-0-val fordulunk! Aztán a Honvéd a II. félidő 55. percében egyszerre 4 játékost cserél, és ez lett a fordulópont. Innentől kezdve nem bírjuk és összeroppanunk. Kiskunfélegyházi Honvéd-Soltsszentimre 6-0

November 13-án egy újabb alsóházi rangadó az ugyancsak 6 ponttal „büszkélkedő” Nyárlőrinc ellen hazai pályán. Az első félidőben sajnos Nyárlőrinc vezet, de a folytatásban a csapat megéri a nagy tétet, ismét elkezd küzdeni, és előbb egyenlít, majd egy felsőkapufáról levágódó lövés után Nagy Rudi eszmél a leggyorsabban, és csukafejessel a hálóba talál 2-1! Soltsszentimre-Nyárlőrinc 2-1 (Gól: Palla G., Nagy R.)

Az utolsó forduló előtt már biztossá válik az őszi 14. helyünk, ugyanis az előttünk lévő Félegyházának 17 pontja van, nekünk pedig 9! Azért jó lenne egy sikeresebb tavasz reményében 3 ponttal növelni az összpontszámunkat! Ehhez az esély meg is lenne, hiszen a Harta is csak a 12. helyen van, nem egy megfoghatatlan ellenfél. Az ifi kikap 3-2-re egy szoros meccsen. A nagymeccsen partiban vagyunk egy szép góllal: Csengődi Misi remek ívben átfeljele a védője felett a labdát, ami a kapu bal oldalában landol. Az első félidőben 2-1-es hazai vezetéssel fordulunk, még bármi lehet(ne). De nem lesz. A Harta megtartja az előnyt és behúzza a meccset. Harta-Soltsszentimre 2-1 (Gól: Csengődi M.)

Andó István

KÖNYVAJÁNLÓ

Végre itt a nyár! Az ember lánya fekszik a vízparton, napozik és olvas. Ez így ebben a formában nem igaz, mert ugye ki az az örült, aki 40 fokban napon tud maradni? Próbáljunk találni estére egy kis hűvös zugot a házban és ott végre olvashatunk!

Kezdjük egy kis mesével, olvasni és hallgatni és élmény. Kádár Annamária: Mese pszichológia c. könyve 10 mese gyűjteménye 4-9 éveseknek. Úgy lett összeválogatva, hogy a gyermeknek segít a szorongásai, a félelmei feldolgozásában, fejleszti az érzelmi intelligenciát.

Maradjunk a gyermekeknél. Ranschburg Jenő: Én és a többiek, ez a kérdések és válaszok könyve a gyermek születésétől serdülőkorig, az író levelein keresztül.

Milyen lehet naponta 20 km-t gyalogni nehéz hátizsákkal, egyedül gondolatainkkal, vívódásainkkal 40 napig. Egy kedves ismerősöm szerint elmondhatatlan élmény. Sándor Anikó: El Camino (Az út, ami hazavisz) c. könyvében megpróbálta leírni az érzéseit, tapasztalatait. A bakancslistámon ez az út is szerepel, szeretném egyszer én is átélni ezt a csodát.

A múlt században élt egy hölgy, aki sok mindent átélt, megélt. Ó Forster Vera, aki Kapaszkodj címmel írt egy önéletrajzt. A XX.századi történelem egy lány sorsán keresztül. Drámai és egyben felemelő könyv.

A végére hagytam az igazi izgalmat. Frederick Forsyth: A bosszúálló c. regénye a széteső Jugoszláviában indul, ahol kegyetlenül meggyilkolnak egy fiatal amerikai önkéntest. Családja felbérel egy volt vietnámi veteránt, hogy találja meg a gyilkosokat és... Izgalmas és letehetetlen olvasmány.

Most már jöhet a fohász egy jó kis eső után. Kellemes, hűsítő olvasást kívánok!

Sörös Józsefné

Soltsszentimre Ma

Megjelent 120 példányban.

Felelős kiadó:

Kéri Ferenc

Szerkesztő bizottság:

Balog Istvánné, Sörös Józsefné, Kéri

Ferenc

